

הענק שלא אהב עצמות

לפלנד

שני ילדים לפים ברחו פעם אחד מביתם בלי ידיעת הוריהם. הם יצאו כדי לשוט באגם. לא רחוק מהאגם, במערת הרים גדולה, חי ענק. לא היה זה ענק רגיל אלא סטללו, ענק אוכל בשר אדם. הילדים לא ידעו כלל על הענק אך לענק נודע שאנשים שטים באגם ולכן יצא לחוף והסתתר אחרי סלע גדול. הוא התחיל לקרוא להם. הם לא חשבו שזו תחבולה אלא שאלה הם ההורים שקוראים להם. הם כוונו את הסירה לחוף וכשרק הסירה נגעה בחול הענק קפץ, שם את הסירה על כתפו ורץ למערה שלו. כל זה קרה לפני שהילדים יכלו אפילו לחשוב על בריחה. כשהענק הגיע למערה הוא קרא לאישתו "הנה, קחי את אלה והכיני לי ארוחה חגיגית!"

"אבל הבאת רק שניים קטנים" אמרה אשת הענק.

"השתגעת?" קראה הענק "הסירה מלאה." אבל כשהביט פנימה ראה רק ילד קטן וילדה קטנה, אח ואחות. והם היו צנומים כל כך! רק עצמות ועור. לפני שיאכל אותם צריך לפטם אותם. את שני הילדים הכניסו לכלוב עץ. אשת הענק הביאה להם אוכל רב. היא בחרה מכל טוב, עוף צלוי, ממתקים ועוגות אפויות יפה, הכל על צלחות כסף וזהב. אבל הילד הבין את כוונתם. הוא אמר לאחותו לאכול מה שפחות, רק כדי להחזיק את עצמם בחיים. אחרי ימים אחדים הגיע אורח למערתו של הענק. מובן שבעל הבית רצה לכבד את אורחו בכל טוב ולכן הלך לכלוב בו ישבו הילדים. וכשראה אותם עדיין רזים וצנומים, כעס מאוד. "הילד הזה דק כמו עורב, והילדה אף רזה ממנו!" קרא. הוא לקח את שני הילדים על גבו והביא אותם

לבית הוריהם, השליך אותם פנימה וצעק
"הנה לכם את המסכנים האלה! רק עור
ועצמות! באלה אינני רוצה לגעת!" ורץ
למערתו מהר, עד שהאדמה רעדה תחת
רגליו.